

[Stæhr Johansen.]

Herløv Larsen om, at vi selvfølgelig ikke kan lave en stor kommunal reform lige med det samme, men jeg lægger dog vægt på, at man sætter tempoet noget op, for jeg tror, man har lov til at sige, at det nuværende system med de mange refusioner har overlevet sig selv. Vi har fra mit partis side allerede sidste år peget på, at det var uhyre vigtigt, at man fik gennemført en administrativ reform her i landet, således at man på en helt klar måde fik byrdefordelingen mellem stat og kommune opgjort og fik afskaffet de forældede refusioner og eventuelt gik over til det system med bloktilskud, som f. eks. vort naboland Sverige har gennemført, så vidt jeg husker i 1966; efter de erfaringer, man har gjort, har det jo virket meget godt. Der er den fordel derved, at man så slipper fri for alle disse beregninger; man kan formindske bureaukratiet både i kommune og stat. Der er også den fordel, at man giver det kommunale selvstyre meget mere, man forøger ansvaret, og derigennem kommer det kommunale styre til over for vælgerne at stå fuldt ud til regnskab for sine dispositioner og kan ikke dække sig ind under, at der til noget er statsrefusion og til andet ikke.

Men det er klart, at det kan ikke ske på én gang, og i den store omlægningsproces, der finder sted ved sammenlægning af kommuner, finder der jo også af sig selv en vis udligning sted, idet ved sammenlægningerne mere velstående kommuner bliver lagt sammen med mindre velstående. Men det løser jo ikke problemet, for vi ved jo, at det nærmest er amtsvis, at indtægtsforskellene er så store i Danmark, idet der bl. a. er nogle jyske amter, som slet ikke har de økonomiske muligheder, man har andre steder. Det er klart, at man også fra mit partis side er indstillet på at tage store hensyn hertil.

Vi kan altså fra vor side kun ønske, at der kommer et stærkere tempo i løsningen af disse opgaver, samtidig med at vi får en løsning af alle de kommunale problemer, der jo er til behandling i øjeblikket i det høje ting.

Det var det rent principielle. Hvis man derefter går over til de rent praktiske ting, som kommunerne har at kæmpe med i øjeblikket, er der jo først den kendsgerning,

at skattefradragsretten bortfalder; dermed bortfalder også det incitament, borgerne har haft til at forudbetale de kommunale skatter, og det drejer sig jo om meget store beløb. Hvis man ser f. eks. på hovedstadsområdet, ligger det sådan, at sidste år var der i København en forudbetaling på 152 mill. kr., i Gentofte 150 mill. kr., i Gladsaxe 25 mill. kr. og på Frederiksberg 80 mill. kr. — bare for at nævne nogle karakteristiske kommuner. Det siger jo sig selv, at disse beløb, som man har haft at arbejde med — altså også statspengene — får man ikke i fremtiden, og det belaster jo kommunens likviditet uhyre stærkt. Så kan man selvfølgelig sige: ja men det er også retfærdigt, at kommunerne har haft disse penge at arbejde med. Ja, dér kommer vi jo ind på refusionerne igen, for man må vel nok sige, at det system hang sammen med, at kommunerne har haft disse statspenge at arbejde med nogle måneder, idet refusionerne jo ikke bliver udbetalt til kommunerne så hurtigt, at kommunerne ikke kommer til at stå i forskud.

Et af de meget store problemer her omkring 1. januar er altså, hvordan dette problem bliver klaret. Jeg har indtryk af, at ministeren har øjnene åbne for dette problem, men det var jo nok rart at få at vide, hvordan mulighederne er for at fremskynde refusionerne. Forholdet er jo det, at særlig på det sociale område ligger kommunerne med et meget, meget stort forskud, og jeg vil jo mene, at det ville være rigtigt, at kommunerne, når det nye system er blevet indført, ikke alene får refusionerne meget hurtigt, men at de også bør betales a conto forud, så kommunerne vil være i stand til at disponere rigtigt. Derfor vil jeg altså gerne spørge ministeren, hvilke muligheder der er for, at refusionerne kan komme i kommunens kasse hurtigere, end tilfældet er i dag.

Derudover er der jo i det overgangsårs, vi nu befinder os i, spørgsmålet om indbetalingen af statsskatterne. Jeg har set i aviserne, at der er visse tanker fremme om at udskyde indbetalingen et stykke tid, og jeg vil da spørge ministeren direkte, om det er muligt på nuværende tidspunkt at sige noget bestemt om, hvor mange måneder man kan udskyde indbetalingen af statskatterne — jo længere jo bedre, kan man